

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

לד.

רכינו הנגאל

אמאי נימא כיון דאי בעי לאמטויי מצי מבטי ליה בוי. פ"ה הא דנקט לאומציה ממתניתין דיו"ט ושבת משום דלא תנא זממנה אחריתי הולכת עירוב צדיקא כדכח ולר"י נראה דדוקא מ"ט פריך אבל מהא דצדע"ר הולכת עירוב להבא לערב צדע"ר שבת לא מצי למיפדך דהא בין השמשות שהיא שעת קניית עירוב לא מצי לאמטויי התם משום איסור הולאה ואין ליישב דברי רש"י דולאי מהולכת עירוב של כל השנה [לא] היה יכול להקשות למה היה צריך להוליוו עד מקום השביטה לא היה צריך רק להוליוו מצותו ולהניחו צדע"ר הרצים במקום קרוב כשיעור שני תילתי מיל או שלשה רביעי מיל או חצי מיל שהם שיעורי בין השמשות למר כדלית ליה ולמר כדלית ליה דאי בעי ממטי ליה פחות פחות מד' עד מקום השביטה דהא לרבנן דר' לא מצי לאמטויי פחות פחות מד' אמות הלכך צריך להוליוו עד מקום השביטה ולרבי נמי איכא למימר דהא דלר' להוליוו עד מקום השביטה היינו כששביטתו צדע"ר הוא ויש רה"ר בין ביתו למקום שביטתו ועוד נראה לר"י

הגדה"ה אצל כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

ואמאי נימא כיון דאי בעי לאמטויי מצי מבטי ליה בוי. פ"ה הא דנקט לאומציה ממתניתין דיו"ט ושבת משום דלא תנא זממנה אחריתי הולכת עירוב צדיקא כדכח ולר"י נראה דדוקא מ"ט פריך אבל מהא דצדע"ר הולכת עירוב להבא לערב צדע"ר שבת לא מצי למיפדך דהא בין השמשות שהיא שעת קניית עירוב לא מצי לאמטויי התם משום איסור הולאה ואין ליישב דברי רש"י דולאי מהולכת עירוב של כל השנה [לא] היה יכול להקשות למה היה צריך להוליוו עד מקום השביטה לא היה צריך רק להוליוו מצותו ולהניחו צדע"ר הרצים במקום קרוב כשיעור שני תילתי מיל או שלשה רביעי מיל או חצי מיל שהם שיעורי בין השמשות למר כדלית ליה ולמר כדלית ליה דאי בעי ממטי ליה פחות פחות מד' עד מקום השביטה דהא לרבנן דר' לא מצי לאמטויי פחות פחות מד' אמות הלכך צריך להוליוו עד מקום השביטה ולרבי נמי איכא למימר דהא דלר' להוליוו עד מקום השביטה היינו כששביטתו צדע"ר הוא ויש רה"ר בין ביתו למקום שביטתו ועוד נראה לר"י

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

א"ר זירא. הא דלכרכו רבנן לכל המערבין להוליוו עירובין למקום שביטתן גזירה משום יו"ט אחר השבת דאי בעי לאמטויי שבת לערב ליום המחרת לא מצי ממטי ליה וצריך להוליוו מערב שבת ואי אמת בעלמא נשקיה צדימיה משום הולאה הכי נמי אחי למיסמך עליה ונפיק על עירוב שביטתו דיו"ט אחר השבת והתם אפילו הולאי ליכא והניח עירובו צדע"ר. סמוך למקום שביטתו מוח לארבע אמות קאמר וכלוקימנא [ב:] צדע"ר דאי מוח לארבע אמות אפילו למעלה מי' נמי עירובו עירוב דהנותן את עירובו יש לו ארבע אמות: למטה מעשרה עירובו עירוב ואע"ג דעירובו מוח לארבע אמותו מצי שקיל ליה ואיתויי פחות פחות מארבע אמות דהא אפילו שבת לא אקיר כי האי גונא אלא משום שבת דרבנן והכא דבין השמשות הוא לא גזור: למעלה מעשרה אינו עירוב דאי נפיק מוח לארבע אמותו קאי צדע"ר ולא מצי למשקליה מרה"י דהא צדע"ר ועירובו צדע"ר והכא ליכא למימר כמתן דמלי דהא מוח לארבע אמותו הוא: נפיקו נשבות. שביטתו צדע"ר והוא גבוה הרבה והניח עירובו לתוכו: אם למעלה מעשרה. הניחו עירובו עירוב ואע"פ שאינו יכול ליטלו משם ולהביאו למקום שביטתו דהא ממטי ליה מרה"י לרה"י דרך אויר רה"ר וקיימא לן שמושיט דאפילו למעלה מי' חייב הרי יכול לירד ולאכולו במקום שהוא מונח שם דכיון דלמעלה מעשרה הוא הוי כמקום שביטתו ממע דכל המעלה מעשרה עד לרקיע חדא רשותא היא: למטה מי' כגון שיש עליות למגדל זו למעלה מזו והניחו צדע"ר בעליה שלמטה מי' דהיא כרמלית: אין עירובו עירוב. דהא לא מצי למשקליה מההוא כרמלית ואיתויי לראש המגדל ששבת שם משום אויר רה"ר דממטי ליה דרך אויר רה"ר לרשות היחיד ואי נחית וכלל ליה התם נפיק ליה ממקום שביטתו ואנן סעודה הראויה מצדוד יום במקומו בעינן: ואמאי. למטה מי' אינו עירוב נימא הולאי ויכול לנטות המגדל ולהשליכו למטה ומנאל מקום שביטתו מוטל לארץ צדע"ר הרצים שקיל ליה מכרמלית ואכיל ליה במקום שביטתו דהא לא גזרו על השבת דהא על כרחך רבי היא מדתני רישא הניח עירובו צדע"ר וצדע"ר כרמלית: מעשרה עירובו עירוב ואף על גב דהוא צדע"ר ועירובו כרמלית: במגדל המסומר. תקוע במסמרות צדע"ר ויכול לנטות: במגדל ארוך. הרבה יותר מד' אמות: דמי ממטי ליה. למגדל עד דהוי ראשו למטה מי' נפיק ליה ראשו חוץ לד' אמות ממקום שהיה המגדל יושב בתחילה וכי שקיל ליה ואמטי ליה עד ראש המגדל ואכיל ליה אישבתא דלא קאי בד' אמות שבתכוון לשבות בהן: ואי איכא כוונא ומינא כו'. כוונא חלוץ מינא חבל. א"כ ארובה צדע"ר המגדל יש חבל צידו וקשורו צדע"ר ואפילו כשהוא כרמלית למטה מי' יציאו אללו דרך תוכו של מגדל דהא מרמלית לרשות היחיד הוא: אם ל"א שמעמי ועיקר נטונו לשבות בראש המגדל או צדע"ר השוכך. אינתי עירובו צדע"ר קאי וקתני דהשתא הוי איפכא דאי למעלה מי' הניחו צדע"ר עירובו עירוב שהמגדל אלל הכותל ויכול להביאו אללו ואין הפסק ציניה למטה מי' כגון צדע"ר תשיעי ורצים מכתפין עליו והוי רה"ר אין עירובו עירוב דלא מצי מייתי ליה מרה"ר לרה"י ואמאי לימא הולאי ויכול לנטות המגדל של מקום שביטה ולהביאו לתוך רה"ר דניהוי ראש המגדל כרמלית דרוב ד' ואינו גבוה י' נפק ליה מחוץ לד' אמות מרחיק ראש המגדל מן העירוב ארבע אמות ולא מצי למשקליה ולאייתויי לראש המגדל ומנאל מעבדו ד' אמות צדע"ר אי נמי נמנאל שביטתו מתרחקת א' ארבע אמותו הראשונות ואין זה מקומו. מתנא חבל כוונא חלוץ. אם יש חלוץ במגדל כנגד מקום שהעירוב שם ויש חבל קטן צידו וקשורו חבל צדע"ר מצדוד יום אפילו כשהוא צדע"ר למטה מי' וראש השני יאה במגדל יציאו אללו דכיון דליגודו צידו אינו אלא משום שבת כי מייתי ליה מרה"ר לרה"י כדתנן בר"ש המונא תפילין הוי קורא צדע"ר הג' ומתגלגל הספר מידו אפילו צדע"ר עכמו גוללו אללו שאין לך דבר שהוא משום שבת עומד בפני כתבי הקודש אלמלא היכא דליגודו צידו שבות בעלמא הוא ואתי ליבא דרבי דאמר לא גזרו על השבות בין השמשות:

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

כששביטתו צדע"ר לא יפדך להוליוו עד מקום השביטה וע"כ ק' צ"ל האמת לפירוש הקוב' דאי לטול צריך להוליוו עד מקום השביטה א"כ מיקשי ליה מרבי ולא יוכל לתרן מה שמתרן גירסה אטו י"ט שלאחר שבת. ע"כ:

(א) ב"מ דף ממטי ליה פורתא נפיק ליה חוץ: (ב) רש"י ד"ה ל"א שמעמי צ"ל לא שמעמי וכו': (ג) בא"ד מתרחקת מד' אמותו: (ד) תוס' ד"ה או כדכח וכו' או כדמרי רה"י דהוי כרה"י ול"ע: (ה) ד"ה הכי נמי וכו' והולאי ואי שקיל ליה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' דאי ממטי ליה פורתא נפיק ליה חוץ: (ב) רש"י ד"ה ל"א שמעמי צ"ל לא שמעמי וכו': (ג) בא"ד מתרחקת מד' אמותו: (ד) תוס' ד"ה או כדכח וכו' או כדמרי רה"י דהוי כרה"י ול"ע: (ה) ד"ה הכי נמי וכו' והולאי ואי שקיל ליה:

הגהות הרמב"ם

הגהות הרמב"ם: (א) גמ' דאי ממטי ליה פורתא נפיק ליה חוץ: (ב) רש"י ד"ה ל"א שמעמי צ"ל לא שמעמי וכו': (ג) בא"ד מתרחקת מד' אמותו: (ד) תוס' ד"ה או כדכח וכו' או כדמרי רה"י דהוי כרה"י ול"ע: (ה) ד"ה הכי נמי וכו' והולאי ואי שקיל ליה:

הגהות הרשב"א

הגהות הרשב"א: (א) גמ' דאי ממטי ליה פורתא נפיק ליה חוץ: (ב) רש"י ד"ה ל"א שמעמי צ"ל לא שמעמי וכו': (ג) בא"ד מתרחקת מד' אמותו: (ד) תוס' ד"ה או כדכח וכו' או כדמרי רה"י דהוי כרה"י ול"ע: (ה) ד"ה הכי נמי וכו' והולאי ואי שקיל ליה:

הגהות הרי"ם

הגהות הרי"ם: (א) גמ' דאי ממטי ליה פורתא נפיק ליה חוץ: (ב) רש"י ד"ה ל"א שמעמי צ"ל לא שמעמי וכו': (ג) בא"ד מתרחקת מד' אמותו: (ד) תוס' ד"ה או כדכח וכו' או כדמרי רה"י דהוי כרה"י ול"ע: (ה) ד"ה הכי נמי וכו' והולאי ואי שקיל ליה:

הגהות הרי"ף

הגהות הרי"ף: (א) גמ' דאי ממטי ליה פורתא נפיק ליה חוץ: (ב) רש"י ד"ה ל"א שמעמי צ"ל לא שמעמי וכו': (ג) בא"ד מתרחקת מד' אמותו: (ד) תוס' ד"ה או כדכח וכו' או כדמרי רה"י דהוי כרה"י ול"ע: (ה) ד"ה הכי נמי וכו' והולאי ואי שקיל ליה:

הגהות הרי"ק

הגהות הרי"ק: (א) גמ' דאי ממטי ליה פורתא נפיק ליה חוץ: (ב) רש"י ד"ה ל"א שמעמי צ"ל לא שמעמי וכו': (ג) בא"ד מתרחקת מד' אמותו: (ד) תוס' ד"ה או כדכח וכו' או כדמרי רה"י דהוי כרה"י ול"ע: (ה) ד"ה הכי נמי וכו' והולאי ואי שקיל ליה:

ואין לומר דגיית כדולי האי ודאי לא אמרינן הולאי אי נמי